

תת"ע 6093/11/15 - מדינת ישראל נגד חסון ויקטור

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תתע"א 6093-11-15 מדינת ישראל נ' חסון ויקטור
בפני כבוד השופט דן סעדון

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

חסון ויקטור - ע"י עו"ד דוד גולן

הנאשמים

הכרעת דין

1. ביום 12.11.15 נרשמה לנאשם נרשמה הזמנה לדין בה יוחסה לו עבירה של עקיפת רכב אחר כאשר הדרך אינה פנויה במרחק מספיק על מנת לבצע את העקיפה בבטחה, בניגוד לתקנה 47 (ד) לת"ת. בפרק הנסיבות בהזמנה לדין מצוין השוטר מוטי כליף, עורך ההזמנה (להלן: "השוטר") כי עמד רכוב על קטנוע מאחורי רכב הנאשם ברחוב קריניצי ברמת גן. מדובר בכביש עם נתיב אחד לכל כיוון נסיעה המופרדים על ידי קו מקווקוו. על פי האמור בהזמנה לדין, צפה השוטר בנאשם כשהוא עוקף 5 רכבים בפקק תנועה וכמעט התנגש ברכב שהגיע מן הנתיב הנגדי, הוא הנתיב ששימש לביצוע העקיפה.

2. גרסת הנאשם הייתה שונה מעט, אם כי לא באופן מהותי. הנאשם טוען כי עמד בפקק ברחוב קריניצי כאשר לפניו רכבים נוספים. הרמזור התחלף לירוק אולם בשל כך שרכב שעמד לפניו לא זז לא היה באפשרות הנאשם להתקדם לעבר הרמזור. לאחר שהנאשם הבחין כי הנתיב הנגדי פנוי יצא לעקיפה ועקף, לטענתו, 2 כלי רכב. כשהחל הנאשם לבצע את העקיפה החלו כלי הרכב שלימינו להתקדם וחסמו את המרווח שהיה אמור לאפשר לנאשם להשתחל בין כלי הרכב בנתיב הנסיעה המקורי שלו בתום ביצוע העקיפה. לנאשם לא נותרה ברירה אלא לסטות עם רכבו שמאלה, שם המתין לו השוטר.

3. ההגנה טוענת בסיכומיה כי העבירה המיוחסת לנאשם הייתה עשויה להשתכלל רק אם בעת יציאת הנאשם לעקיפה נצפו רכבים בנתיב ששימש את הנאשם לעקיפה. במקרה זה הנתיב ששימש לעקיפה היה פנוי ועל כן הנאשם לא עבר את העבירה המיוחסת לו או כל עבירה אחרת, זולת, אולי, עבירה על תקנה 65 לת"ת ובכל מקרה, מן הדין לזכות את הנאשם מן העבירה המיוחסת לו בשל "כשלים" בחומר הראיות שהציגה התביעה.

דין והכרעה

עמוד 1

4. וזה יהיה סדר הדין: תחילה נקבע את העובדות הצריכות להכרעה. לאחר מכן נבחן האם העבירה המיוחסת לנאשם בהזמנה אכן הולמת את העובדות האמורות.

העובדות

5. פרק נסיבות המקרה בהזמנה לדין מולא על ידי השוטר. השוטר לא ציין בפרק זה (שמולא בדף נפרד מיתר פרטי ההזמנה לדין) את תאריך ושעת מילוי. השוטר לא ידע להשיב מתי מולא חלק זה בהזמנה לדין וציין שהוא מאמין שמילוי החלק היה בסמיכות לעריכת חלקה האחר של ההזמנה לדין. מכיוון שאין כל ראיה התומכת באמונתו של השוטר בדבר סמיכות מילוי פרק הנסיבות למילוי יתר חלקי ההזמנה לדין קיים קושי מובנה להסתמך על מידע שנרשם מבלי שניתן לדעת כמה זמן חלף ממועד האירוע ועד לרישומו. לפיכך, מצאתי לבסס את הכרעת דיני על גרסתו של הנאשם לאירוע. גרסה זו, כפי שצוין בסיכומי ההגנה אינה שונה מהותית מגרסת השוטר.

העבירה המתאימה לעובדות

6. נבחן כעת האם על יסוד התשתית העובדתית דלעיל, העבירה על תקנה 47 (ד) לת"ת היא המתאימה ביותר. לדעתי התשובה היא בשלילה. סעיף 47 (ד) לת"ת קובע: **"נוהג רכב לא יעקוף רכב אלא אם הדרך פנויה במרחק מספיק כדי לאפשר לו את ביצוע העקיפה ואת המשכת הנסיעה בבטיחות ללא הפרעה וללא סיכון לנסיעתו של רכב אחר וללא הפרעה אחרת לתנועה מכל כיוון שהוא"**. הסיכון שאותו נועדה התקנה למנוע הוא קיומו של מרחק בלתי מספיק לביצוע העקיפה. במלים אחרות, העבירה מתאימה בעיקר למקרים בהם בעת ביצוע העקיפה אין לרכב העוקף די מרחק על מנת לאפשר לו את השלמת העקיפה והמשך הנסיעה בבטחה.

מגרסת הנאשם עולה כי המרחק בין הנקודה בה יצא לעקיפה ועד לרמזור הייתה כ-80 מ' וכי לא היה כל כלי רכב בנתיב בו בוצעה העקיפה. אין חולק כי מרחק של 80 מ' כאשר הנתיב המשמש לביצוע העקיפה פנוי לחלוטין מספיק כדי לאפשר ביצוע עקיפה בטוחה. במקרה זה, נראה כי הסיכון לא נבע ממרחק בלתי מספיק לביצוע עקיפה אלא מכך שדרכו של הנאשם לשוב לנתיב הנסיעה המקורי שלו נחסמה עקב המשך תנועת כלי הרכב באותו נתיב. סיכון זה איננו הסיכון שממנו באה התקנה האמורה להגן ועל כן לדעתי היא אינה הולמת לתשתית העובדתית דלעיל.

ב"כ הנאשם טען בסיכומיו כי תקנה 65 לת"ת מתאימה יותר, אם בכלל. אין לקבל טענה זו. תקנה 65 לת"ת אינה עוסקת כלל בעקיפת כלי רכב אלא עניינה במניעת סיטואציה בה נהג נכנס "לצומת או למפגש מסילת ברזל" כאשר אין ביכולתו להמשיך בנסיעה בלתי מופרעת. במקרה זה, לא נטען כלל כי הנאשם נכנס לצומת ולכן התקנה האמורה אינה רלוונטית.

תקנה מתאימה יותר - וכך עלה לכאורה גם מחקירתו הנגדית של השוטר על ידי הסנגור - היא תקנה 47 (ה) לת"ת. תקנה זו קובעת: **"נוהג רכב לא יעקוף ולא ינסה לעקוף ולא יסיט את רכבו שמאלה או ימינה כדי לעקוף רכב או בעל חיים באחד מאלה: (1) הראות לקויה או שדה הראיה חסום או מוגבל"**. תקנה זו נועדה למנוע סיכון הנובע מביצוע עקיפה מקום בו אין למבצע העקיפה שדה ראיה מלא ובעקבות זאת אין אפשרות לבצע עקיפה בטוחה. השוטר, עד התביעה, ציין בעדותו כי סיכון זה, של שדה ראיה מוגבל או חסום בשל זרימת תנועה מרחובות סמוכים, הוא

הסיכון הטיפוסי למי שמבצע עקיפה על ברחוב קריניצי שכן "מי שעוקף בקריניצי לא יכול לראות את מי שיוצא מרחוב הגת ולא יכול לראות את מי שבא על קריניצי מכיוון קריניצי - הרוא" (נקרא צומת יהלום) " (עדות השוטר בע' 3 ש' 33-34). ואכן, מנסיבות מקרה זה עולה כי הנאשם לא הבחין בכלי רכב על מסלול העקיפה בעת שהחל בביצוע העקיפה אלא הבחין בו רק לאחר שהחל במהלך וכבר נבצר ממנו לשוב לנתיב נסיעתו המקורי.

7. נוכח כל האמור, אני קובע כי העבירה ההולמת יותר לנסיבות המקרה שתיאר הנאשם היא עבירה על תקנה של עקיפה כאשר שדה ראייתו של הנהג חסום או מוגבל בניגוד לתקנה 47 (ה) לת"ת, סמל סעיף 2557. אני מרשיע את הנאשם בביצוע עבירה זו.

ניתנה היום, כ"ג אלול תשע"ו, 26 ספטמבר 2016, במעמד הצדדים